

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie IX Wydział Karny - Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **sędzia SO Joanna Hut**

Protokolant: stażysta E K przy udziale prokuratora: T Ł po rozpoznaniu w sprawie

R P

podejrzanego o czyny z **art. 258 § 3 kk, art. 299 § 1, 5 i 6 kk. w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z ar. 65 § 1 kk**

zażaleń obrońcy podejrzanego

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Warszawy - Śródmieścia w Warszawie z dnia 14 lutego 2020 r., sygn. II Kp 442/20 w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

I. zaskarżone postanowienie zmienić w ten sposób, że na podstawie art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k. uchylić

tymczasowe aresztowanie wobec podejrzanego R P , s. R

i M z d. B , ur. roku w W. .:

II. na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt 2 i § 2 k.p.k. oraz art. 266 § 1 k.p.k. art. 275 § 1

k.p.k. i art. 277 § 1 k.p.k. zastosować wobec podejrzanego R P środki zapobiegawcze w postaci:

- poręczenia majątkowego w wysokości 200.000 (dwieście tysięcy) złotych, które podejrzanym ma obowiązek wpłacić na konto Prokuratury Regionalnej w W. w terminie 7 (siedmiu) dni od dnia zwolnienia tj. do dnia 19 marca 2020 roku;
- dozoru Policji w ilości 2 (dwa) razy w tygodniu, w jednostce Policji właściwej dla miejsca zamieszkania podejrzanego;
- zakazu opuszczania kraju połączonego z zatrzymaniem paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu.

UZASADNIENIE

Zażalenie jest o tyle zasadne, że implikowało konieczność zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie stosowania wobec podejrzanego tymczasowego aresztowania i zastosowanie wolnościowych środków zapobiegawczych.

Na wstępie podkreślić należy, że prawidłowo ocenił Sąd 1 instancji, iż w stosunku do podejrzanego R P . zachodzą faktyczne i prawne podstawy do zastosowania

środka zapobiegawczego. Zgromadzony dotychczas materiał dowodowy spełnia kryteria określone w art. 249 § 1 k.p.k., a więc wskazuje na istnienie dużego prawdopodobieństwa popełnienia przez podejrzanego zarzucanych mu czynów.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu *meriti*, że wobec podejrzanego zachodzi uzasadniona obawa bezprawnego wpływania na tok postępowania w rozumieniu art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k.

Rację ma też Sąd Rejonowy, że podstawę izolacji podejrzanego stanowi groźba podjęcia przez niego działań ukierunkowanych na destabilizację procesu. Źródłem obaw w tym zakresie jest bowiem wyłącznie groźba wymierzenia surowej kary (vide : postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. II AKz 19/16). Groźba ta wynika zaś nie tylko z ram ustawowego zagrożenia, ale również z charakteru zarzucanych R P czynów i ich wysokiej społecznej szkodliwości.

Z tych też względów, podzielając stanowisko Sądu Rejonowego o aktualności obawy podjęcia przez podejrzanego bezprawnych działań w tok procesu. Sąd Okręgowy zgodził się z Sądem *meriti*, że w sprawie zachodzi konieczność stosowania wobec podejrzanego środka zapobiegawczego.

Mając na uwadze zaprezentowaną przez obrońcę dokumentację medyczną z dnia 04 marca 2020 roku oraz aktualną sytuację związaną z wirusem SARS-Cov-2, w ocenie Sądu Odwoławczego w sprawie zaistniały okoliczności implikujące konieczność uchylenia tymczasowego aresztowania wobec tego podejrzanego, stosownie do brzmienia art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k. Nie sposób bowiem tracić z pola widzenia, że zgodnie ze stanowiskiem prezentowanym przez Ministerstwo Zdrowia, najbardziej narażone na rozwinięcie ciężkiej postaci choroby i zgon - w wyniku zarażenia - są „osoby starsze, z obniżoną odpornością, którym towarzyszą inne choroby, w szczególności przewlekłe” (vide:

), a tym samym, że podejrzanym znajduje się w grupie ryzyka i wymaga szczególnej opieki. Zwraca uwagę, iż Areszt Śledczy W poinformował na swojej stronie internetowej, że dla zapewnienia bezpieczeństwa epidemiologicznego wszystkim przebywającym w jednostkach penitencjarnych: osadzonym, funkcjonariuszom i pracownikom. Służba Więzienna wprowadziła procedury profilaktyki, na bieżąco stosując zalecenia Głównego Inspektora Sanitarnego, a sytuacja jest stale monitorowana. Powyższe, wobec obecnego zagrożenia epidemiologicznego i możliwości wprowadzenia w tej jednostce penitencjarnej obostrzenia, daje podstawy do przyjęcia, iż podejrzanym z uwagi na stan zdrowia pozostaje w grupie osób realnego zagrożenia zdrowia i życia w rozumieniu art.

259 § 1 pkt. 1 k.p.k.

Niezależnie od powyższego, bacząc na prawidłowo wskazane przez Sąd Rejonowy zagrożenia dla toku postępowania, wobec podejrzanego zachodzi konieczność zastosowania wolnościowych środków zapobiegawczych o których mowa w pkt. 2 rozstrzygnięcia, uznając że zapobiegną one ewentualnym działaniom destabilizującym ze strony podejrzanego, a tym samym zapewnią prawidłowy przebieg śledztwa.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.